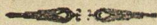

Другата частъ отъ фразата не стигнах до слуха на Арбака който са връщаше назадъ по първия пътъ. Като минаваше подземеліето той срѣщна една змия надута и освѣтявана отъ свѣтильника, Арбакъ са отбѣ колкото да я ненастъпи «и се отвратителна и ужасна си рече ѝ той, но не можешъ да ми сторишъ зло и не бой са и азъ да ти сторжъ.»

Виковетъ на Калана като ослабахъ отъ преградата на вратата слабо стигахъ до слуха на египтянина, който са спрѣ малко за да послуша.

«Жално ми е че този гласъ не опѣмява за выжги преди да излѣзъ отъ подземеліето! Наистина сѣкровищата ми и златото ми не сѣ тамъ, дѣто пѣшка този негодникъ, но на противоположната страна на подземеліето; но слугитъ ми като ходжтъ насамъ натамъ не трѣба да чуватъ тѣзи викове. Но какъвъ несмысленъ страхъ! Ако потърпж само три дни, тако ми главата на баща ми, виковетъ на жреца съвсѣмъ ще угаснѣтъ и не ще излѣзватъ по-далечъ отъ гроба си. Тако ми Изиди! тука е студено, имамъ нужда да испиж нѣколко чашы фалернско вино.

И подиръ тѣзи размышлены безсѣвѣстныитъ египтянинъ загжрнж са въ тогата сж и отиде за да лодыше по-чистъ въздухъ.

ГЛАВА 14.

Недія приближава до Калана.

Каквы думы чу Недія, думы ужасны и въ сѣщото време благонадѣжны! Главкъ щѣлъ былъ на другія денъ да са осжди, а пакъ тукъ са намѣрва человекъ който може него да спасе, а клеветника да докара на неговото мѣсто, и този человекъ само нѣколко стѣпки бѣ далечъ отъ нея; тя бѣ чула виковетъ му, молбытъ му и укореніята му, ако и слабы поради дебелината на стѣната отъ дѣто идяхъ. Тя познаваше сегашното му положеніе и тайната на затваряньето му, и ако да бы могла да излѣзе отъ тамъ и да поговори на Претора тя бы навреме отървала Калана и заедно спасяваше и аеипянина отъ смъртъ. Душевыитъ ѝ чувствованія и послѣдователныитъ ѝ мысли тежахъ на гърдытъ ѝ, размѣщахъ ѝ ума и я докарвахъ почти до полуда, но тя навъ мжжкы мжкытъ си и като са ослушж внимателно и са увѣри че Арбакъ я остави владѣтелка на подземната пустыня и водима отъ слуха си и отъ пипаньето си